

Y mi pregunta es muy sencilla, señor presidente, ¿está usted dispuesto a asumir las responsabilidades en caso de que esta huelga que le compete –porque depende de usted directamente la materia y espero que me conteste–, está usted dispuesto a asumir responsabilidades si esta huelga afecta a la preservación de nuestro rico patrimonio forestal?

Muchas gracias, presidente. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Santamaría.

Honorable consellera de justícia, té vosté la paraula.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gràcies, president.

Señor Santamaría, permítame que le rectifique, los bomberos forestales van a hacer huelga no por las medidas que está estableciendo en Consell sino contra Tragsa, por las condiciones laborales que Tragsa les está obligando. *(Aplaudiments)* Eso en primer lugar. No tergiversar.

En segundo lugar, estamos trabajando precisamente con Tragsa, que es la empresa que actualmente contrata a los bomberos forestales. Por cierto, condición que le reconoce la ley de la agencia, precisamente este gobierno es quien les ha reconocido esa condición, no ustedes sino nosotros, para favorecer sus derechos. Precisamente, hoy tenemos una reunión con Tragsa para hablar de las condiciones laborales de los bomberos forestales porque es impresentable en las condiciones que están prestando esos servicios.

Y quiero que sepa que este Consell y La Generalitat van a trabajar para garantizar sus derechos, sus condiciones laborales y sus retribuciones económicas.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el Grup Parlamentari Compromís.

El seu síndic, el senyor Fran Ferri formularà la pregunta de control.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Molt honorable president de La Generalitat.

Des del Grup Parlamentari Compromís també ens sumem a les paraules de solidaritat amb la gent que patix el terrorisme tots els dies perquè n'hi ha gent que el patix, es va patir ahir a Rússia, però n'hi ha gent que el patix en altres països del món tots els dies i no ens enterem.

Senyor president, hui la pregunta de Compromís fa referència al sector públic instrumental de la Generalitat valenciana, i en concret al model de contractació del seu personal directiu. Parlem, per tant, dels organismes autònoms, les entitats de xarxa pública, de les empreses públiques i de les fundacions de La Generalitat.

Durant massa anys este tipus d'entitats eren utilitzades com una manera de fugir de la regulació pública; per als govern de «todos a la cárcel», empresa pública era sinònim de magarufa, fundació era sinònim de xiringuito, i organisme públic era sinònim d'*enxufisme*. Durant dècades es va estendre la idea entre la màfia governant que les institucions no eren de tots els valencians i valencianes. I eixe és el principal problema, el principal símptoma de la corrupció.

Abans de l'apropiació dels recursos, el que existeix és una apropiació de les institucions com a espais de decisió, l'apropiació de les institucions com a primer símptoma de la degradació de la democràcia. Per això va arribar un dia en què els valencians i valencianes varen dir ¡prou!

Al maig de 2015 no només van dir ¡prou!, no només van dir que volien canviar les persones que estaven en les institucions, es va dir el qui; al maig de 2015 no només van canviar les polítiques que es feien a les institucions, és a dir, el què; el maig de 2015 també va suposar un abans i un després en la manera de fer política, el com.

Varen dir ¡prou!, per exemple, a utilitzar Avapsa com agència de col·locació. Avapsa era l'entitat encarregada de realitzar les valoracions de la dependència. I si mirem la denúncia d'UGT ens expliquem per què n'hi havia una paralizació absoluta en la tramitació d'ajudes a la dependència: cent-cinquanta contractats i contractades a dit, molt d'ells ni tan sols treballaven ni apareixien per les oficines d'Avapsa; el seu director general tenia molt clar allò de *la familia es lo primero*; entre els contractats figurava la seua cosina, la neboda del secretari autonòmic de l'època, dos dels seus assessors o la dona del director general de projectes econòmics que havia decidit amb el director general assessorar el senyor Gerardo Camps; també figurava en nòmina –i segons va denunciar UGT i va publicar *Levante*– un dels actuals diputats del Grup Parlamentari Popular, Juan de Dios Navarro. Afortunadament, a Avapsa ara es treballa amb les prioritats clares, i per això la vicepresidència està acabant amb el tap en la tramitació d'ajudes.

És només un dels casos del procés d'apropiació del sector públic però n'hi ha molts més, podríem parlar també de l'Ivex, podríem parlar de CIEGSA i de les nòmines desorbitades dels treballadors i directius zombis, podríem parlar de la Fundació Jaume II el Just i per què es va situar ahí Vicente Burgos, podríem parlar de Favide, podríem parlar de l'Ivaj, i de com s'utilitzava l'agència de col·locació per a las *nuevas generaciones* del Partit Popular, i podríem continuar parlant de molts casos més.

Realment, el que es va trobar este Consell en entrar a La Generalitat és un autèntic desastre. Realment això mai ens

hauria de cansar, de posar en valor la valentia de donar un pas endavant i posar ordre en el que va deixar el Partit Popular, però sobretot el que hem de valorar és com s'està treballant per a canviar les maneres de fer-ho.

Un exemple, que no l'únic, és la línia en què s'està treballant des de la conselleria d'educació; el codi de bones pràctiques en la cultura valenciana marca unes pautes per a elegir el personal directiu d'entitats com l'Institut Valencià de Cultura, com el consorci de museus, convocatòries públiques i obertes, presentació de projectes, comitè de selecció independent integrada per professionals del sector i un avanç molt important: que la seua tasca siga avaluada.

Un altre dels exemples és el mecanisme que hem establert per a triar la direcció general de la nova ràdio i televisió públiques.

Senyor president, la tramitació de la llei de sector públic és una oportunitat per a continuar avançant en esta direcció. Des de Compromís plantejarem que esta llei aposte clarament per procediments de contractació de personal directius oberts, per una selecció per mèrits i capacitat, i també per una avaluació objectiva.

En el fons, els que ara diuen que volen reduir el pes del sector públic el que van fer quan governaven va ser el contrari; unflar el sector públic amb sobrecostos, amb *enxufats* i amb sobrecostos, ells que pensaven que el sector públic no era de ningú més que del govern, més que d'ells. Nosaltres entenem que allò públic és allò que tenim en comú tots els valencians i valencianes.

Nosaltres apostem, en definitiva, per continuar avançant en superar l'etapa negra que hem viscut els valencians i valencianes i apostem, sobre totes les coses, per a combatre amb força, que en la política de vegades és massa poderosa, la força de la inèrcia.

Per això, senyor president, li pregunte: ¿quines mesures té previst impulsar el Consell per a continuar avançant cap a un model de contractació personal directiu del sector públic instrumental amb convocatòria pública, criteris basats en el mèrit i la capacitat i avaluació del seu progrés?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Com sap vosté, senyor Ferri, i com ha explicat, quan arribarem al govern de La Generalitat ens trobarem amb una hipoteca reputacional, amb una hipoteca econòmica, i també se sumava una hipoteca administrativa, una administració

francament desmoralitzada, antiquada, oxidada, una administració que funcionava gràcies a la professionalitat de tots els seus integrants a pesar del caos organitzatiu en què vivien, una administració que barrejava premeditadament els conceptes de confiança, els procediments de lliure designació, els llocs directius i les assessories externes, i també amb resultats gravíssims l'encomanda de tasques a empreses públiques, inclús privades, un model de gestió que no només tenia gravíssimes conseqüències legals i ètiques sinó que va suposar un seguit de negligències quan no directament accions delictives.

Sobrecostos escandalosos en CACSA, dissenyada inicialment per 308 milions i que acabà costant 1.200 milions, quatre vegades més; un lloc on trobàvem el cas més creatiu d'agència de col·locació, l'exdirector va continuar cobrant 70.000 euros de CACSA com a contractista per una assistència tècnica, pagant fins i tot la seguretat social sent autònom; o els 100.970 euros que cobrava el director del museu de ciències Príncep Felip.

I si parlem dels 1.000 milions de sobrecostos en la mala gestió de CIEGSA, és evident que també havien de vore amb tot este tipus de nomenaments. Des de la seua creació, l'empresa va gastar 42,6 milions en una plantilla de setenta-tres treballadors amb sous de 84.000 euros del gerent i d'altres, tots triats a dit, ¡tots!, els setenta-tres.

En la fórmula 1, que no anava a costar un euro, va costar 300 milions. Recordarà vosté Valmor que la Generalitat valenciana comprà per un euro i assumint 40 milions de deute. N'hi ha responsabilitats de tots aquells que ho van decidir. I això no és el passat, és el present.

La Ciutat de la Llum, 340 milions en l'aire per la desastrosa gestió de les ajudes, un milió ens va costar el personal del complex d'Alacant només en l'any 2009 en sous, salaris, indemnitzacions i altres despeses socials, i al capdavant una exregidora del PP sense cap experiència al món audiovisual. Només huit llocs de treball en la direcció es repartien 240.886 euros. ¡Tots a dit!

Terra Mítica, més de 400 milions de cost, venuda per 65, i tots els càrrecs que van passar allí durant anys i anys, tots a dit.

Fa uns mesos partíem d'un sector públic ple de corrupció, descontrol i opacitat, un sector públic que era un autèntic embolic patrimonial, jurídic i financer, un sector públic que havia crescut descontroladament, que va arribar als 6.377 milions d'euros de deute, i només en personal la despesa arribava a 278 milions d'euros.

Ara, efectivament, estem en un procés de reconstrucció d'un nou model del sector públic valencià amb tres claus fonamentals: transparència, seguretat jurídica i gestió responsable.

Primer, en matèria de contractació hem estés les recomanacions de la intervenció i la Sindicatura de Comptes mitjançant instruccions amb seguiment mensual. El sector públic ja no és un laboratori d'experiments ni el camí per a fugir dels controls legals.

En segon lloc, hem d'impulsat l'aprovació dels plans d'igualtat.

En tercer lloc, hem homogeneïtzat la formulació i aprovació de comptes.

En quart lloc, hem actuat sobre les plantilles introduint límits per corregir situacions retributives.

L'anterior Consell deixà una plantilla amb més de cent situacions retributives diferents, amb empreses en les quals conviuen fins a sis convenis col·lectius diferents.

L'anterior Consell va estar vint anys al govern i només va publicar una RPT, la de l'IVF. Hui totes les empreses públiques han presentat ja les seues propostes d'RPT.

Però tot el caos heretat ha produït una realitat: tenim el personal laboral que té encomanades tasques professionals, però també tenim directius nomenats per l'anterior Consell –tots a dit–, sense processos que encara romanen en les nostres organitzacions, en una mena de fals escaló directiu, sense qualificació ni condicions per a les tasques que ocupen. I ara s'han incorporat nous equips directius, nomenats amb transparència.

Abans hi havia confusió entre equips directius i personal laboral, la confusió entre els triats a dit i els professionals. Amb la regulació dels nomenaments directius, això ha canviat. Hem limitat el nombre de personal directiu a tres, com a màxim, per entitat.

Ara es publica al DOGV els nomenaments o contractacions. Ara està garantida l'eixida en acabar la seua tasca. El personal de lliure designació entra i ix en el govern. Ara tota entitat deu informar el consell de direcció del procés selectiu que es realitze. Són processos transparents.

I per a la selecció, ara, cal definir uns criteris de solvència acadèmica, professional, tècnica, científica o artística; experiència en l'exercici de llocs de responsabilitat.

En definitiva, ara els processos de selecció es fan amb transparència i amb la voluntat de ser més eficients, perquè volem un sector públic potent i eficient.

Sap com vam trobar el sector públic valencià. Eixa és la radiografia del que era la forma d'entendre la política de l'anterior Consell. Això s'ha acabat. S'està en un procés de posar ordre. No és fàcil revertir vint anys, però estem fent allò que cal per tindre una administració decent i, sobretot, per contribuir al renaixement del poble valencià.

Per això estem fent una llei del sector públic, que espere que siga una llei aprovada per tota esta cambra i que done estabilitat i potència a tot un sector públic que és fonamental també per a la reconstrucció econòmica, social del nostre país.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuem amb la sessió de control, amb la pregunta que formula, en nom del Grup Ciudadanos, el seu síndic, el senyor Alexis Marí.

Quan vosté vullga.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, *president*.

Molt honorable.

Le pregunto: ¿en qué estado se encuentran las auditorías que debe realizar el Consell aprobadas en el pleno de Les Corts?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Marí.

Senyories, els demane que si no tenen interés en la sessió de control, poden..., si estan parlant entre vostés, poden absentar-se. Però, en tot cas, escolten el president del Consell respondre la pregunta del Grup Ciudadanos.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Marí.

Una de las prioridades que fijó el Consell en el *pacte del botànic* fue estudiar en profundidad la situación económica de toda la Generalitat valenciana. Evidentemente, sabe que más de 40.000 euros de deuda, una situación absolutamente desorientada... Y ese era un elemento fundamental para proyectar futuro, lo primero es saber exactamente cómo estamos.

Los graves problemas de financiación y de liquidez, así como los numerosos casos de corrupción nos obligaban a saber cuál era el estado real de la administración y de los organismos dependientes.

Esta labor de auditar La Generalitat es permanente y, como sabe, forma parte de ella tanto las auditorías ordinarias o específicas que realiza la intervención como los informes de la sindicatura.

En lo que llevamos de legislatura, Les Corts han tomado cuatro acuerdos instando, ya sea al Consell o a la Sindicatura de Comptes, a la realización de una serie de auditorías económicas o de gestión sobre distintas empresas o concesiones públicas. Todas ellas están realizadas o en un avanzado estado de elaboración. Y todas serán públicas.

Igualmente le anuncio que todos los controles específicos realizados por la intervención desde 2012, todos se harán públicos y todos estarán en la web de la *conselleria* de hacienda, por primera vez en la historia.

Gracias. *(Aplaudiments)*